

Soud první stolice určil náhradu za pozemky, vyvlastněné pro stavbu tovární vlečky. Rekursní soud nevyhověl rekursu navrhovatelových odpůrců.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Pravda není, že znalci neudali, proč tu nejsou podmínky, by vyvlastněné dílce mohly býti považovány za stavební plochy, neboť výslovně vytkli, že k tomu schází příznak stavební oblasti, jejíž pojem bude níže vyložen. A na tom mohli znalci právem přestat, neboť bylo povinností stěžovatelů, by byli udali, proč dílce ty je považovati za stavební plochy, a teprv o těch důvodech byli by se znalci mohli vyjádřiti. Takovými důvody by bylo, kdyby se vyvlastněné dílce nejen terénem, a povahou půdy hodily za stavební místa — takovou způsobilost může míti kterýkoli zemědělský pozemek co nejdále ode všech obytišť vzdálený, ta tedy nestačí, — nýbrž kdyby se také nacházely v zastavěné části obce nebo v bezprostřední souvislosti s ní a byl tu takový stavební ruch, že by věrojatně se dalo očekávati, že budou v blízké době zastavěny, jak to vyžadovala ustálená praxe nejvyššího soudu k předposlednímu odstavci zákona o drobných pachtýřích ze dne 27. května 1919, čís. 318 sb. z. a n., jenž za stavební místa prohlašoval zemědělské pozemky v zastavěné části měst neb obcí. To však stěžovatelé ani ve stížnostech netvrdí, omezující se na to, že se prý sporné pozemky nacházejí několik minut od nádraží nebo přímo u něho, pokud se týče tvrdil Bohumil S. v první stolici, že jsou stavby již na druhé straně dráhy.

Čís. 7676.

Pozemková reforma.

Vlastník má proti Státnímu pozemkovému úřadu nárok pouze na 4%ní úrok z přejímací ceny, i tehdy, když věřitel sice požádal jistinu, nikoliv však i úrok.

(Rozh. ze dne 30. prosince 1927, R II 428/27.)

Rozvrhuje přejímací cenu za zabraný majetek, přikázal soud první stolice majiteli 5% úroky z části přejímací ceny, která byla přikázána věřitelům bez úroků, poněvadž jich neúčtovali. Důvody: Podle § 152 třetí odstavec ex. ř. jest Státní pozemkový úřad povinen platiti ode dne 1. října 1924, kdy se přejímací cena stala splatnou, zákonitě 5% úroky z prodlení. To platí i ohledně částí přejímací ceny, která věřitelům byla přikázána bez úroků, protože úroků neúčtovali, a neplatí tu ustanovení § 59 náhr. zák. o placení 4%ních úroků, protože celá přejímací cena jest vyčerpána pohledávkami požívajícími zákonného zá-

stavního práva a nejde o úroky z hyperoch. Protože však, jak právě uvedeno, někteří věřitelé úroků nežádali a zvláštní návrh na přikázání nevyčerpaných úroků učiněn nebyl, připadají tyto vlastníku nemovitosti a byly mu proto přikázány. **R e k u r s n í s o u d** vyhověl rekursu Státního pozemkového úřadu potud, že přikázal majiteli z oněch částek 4% úroky.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu majitele velko-
statku.

D ů v o d y:

Sám stěžovatel dovolává se zdejšího rozhodnutí ze dne 6. září 1927, R II 306/27, čís. sb. 7290, jež se rovněž týkalo otázky, jak vysoký úrok přísluší na vrub Státního pozemkového úřadu vlastníku, když věřitelé, kteří z přejímací ceny přišli na řadu, jej nežádají, avšak cituje z něho vývody, vztahující se k otázce, komu přísluší úroky, zda, když věřitel z přikázané mu částky jich nežádá, může je místo něho žádati vlastník, kteráž otázka tam pod b) zodpověděna kladně, avšak to není ta pravá stať, která se tam vztahuje k otázce tohoto případu, v níž jde o výši těchto úroků, připadajících vlastníku, nýbrž je to stať až následující, která právě jedná o otázce, zda přísluší 4 či 5% úroky a kde otázka ta sice osvětlena s obou stránek, avšak zůstavena nerozřešenou proto, že vlastník tam sám učinil v první stolici návrh na přikázání pouze 4%. V souzeném případě však, kde vlastník žádá 5%, musí se otázka ta řešiti, a rekursní soud rozřešil ji proti vlastníku, přiznav mu pouze 4% z důvodů, které v citovaném zdejším rozhodnutí R II 306/27 uvedeny byly pro ten náhled, a právě tomuto názoru sluší přisvědčiti, a odkazuje se na důvody, o něž je tam a v napadeném rozhodnutí rekursního soudu opřen. Rozhodující je úvaha, že, kdyby věřitelé, ač na přikázání přejímací ceny mezi sebe mají právo, přece pohledávky své nepřihlásily, připadla by celá cena na jich místě vlastníku, který by podle výslovného předpisu § 59 a 61 náhr. zák. měl nárok proti Státnímu pozemkovému úřadu pouze na 4% zúročení, ačkoli proti věřitelům zůstal by v závazku plného jim příslušejícího úroku, ať by byl jakkoli vysoký. Zásada, že, pokud přijde na řadu vlastník, třebas i místo věřitele, má místo jen 4% úrok, musí ovšem důsledně platiti i v případě, když věřitel jistinu sice požádal, ale nikoli i úrok, takže vzhází právo na úrok vlastníku.

Čís. 7677.

Žalobu o oduznutí manželského původu dítěte dlužno podati na opatrovníka, ustanoveného k obhájení manželského původu, nikoliv na dítě nebo na opatrovníka ustanoveného k zastupování dítěte. Pokud dlužno z obsahu žaloby míti za to, že jest podána na opatrovníka ustanoveného k obhájení manželského původu.